



Odpravljanje ran z novo rano!

Pokop žrtev iz Hude jame ni odpravljanje ran, ampak je nova huda rana. Naj mi bo dovoljeno, da se javno oglasim kot eden od pobudnikov glavnega spominskega parka za vse po vojni umorjene na Teharjah. Predlogu niso nasprotovali in se je delno uresničil, ne pa dokončal.

Zgodila se je Huda jama. Zbrali so se pogumni in uspešni ljudje. Za to, drugorazredno temo so veliko storili. Prizadeti zaslužijo iskreno priznanje in globoko hvaležnost. Vendar je tudi ta zadeva ostala nerešena in nedokončana.

V sredstvih javnega obveščanja berem in slišim, da odkopane zemeljske ostanke pomorjenih v Hudi jami pokopavajo. Končno! Vsekakor kulturno in častno delo ter hvalevreden namen. Popolnoma nesprejemljiv pa je načrt, da se te žrtve pokopljejo v Mariboru. Upam, da temu dejanju nasprotovati ni prepozno. Komisija, pristojna za te stvari, ima svoje razloge. Ne poznam teh razlogov, menda so ekološke, okoljske in finančne narave. Noben posamezen razlog in vsi skupaj ne opravičujejo namere, da bi se žrtve Hude jame pokopale v Mariboru. Vtis je, da se vsem skupaj nekam mudi. Vsi problemi se lahko rešijo, če je politična volja.

Pomorjeni v Hudi jami so bili prepeljani tudi iz taborišča na Teharjah. Teharje so poleg Kočevskega roga izvirno in izvirno središče in mesto komunistične morije po vojni. Tam naj se dokonča in uredi spominski park. Če se je zgradilo to, kar se je, naj se zgradi še to, kar je potrebno. Kraj je zelo primeren, dovolj velik, dostopen in odmaknjen od Celja. Če so smeti na poti, jih izolirajte ali odpeljite.

Vem, da je debata o razlogih proti Mariboru in za pokop žrtev na Teharjah sicer potrebna, ne bo pa najbrž učinkovita. Politika in država, kakršno imamo, je vedno delovala na podlagi moči, ne argumentov.

Ni brez pomena, da so se katoliški škofje kolektivno izrazili, da se omenjene stvari urejajo na Teharjah. Pričakovano so prisluhnili željam prizadetih. Sicer pa se vedno bolj pojavlja mnenje, da se Katoliška cerkev odmika kot druga plat, kot sogovornica z državo o problemu sprave, pobojev po vojni itd. Prvi dogodek v Rogu ni bil sprava, ampak maša za pobite v Rogu in drugje, pravijo. Pobiti domobranci so bili Slovenska narodna vojska, ne pa vojska Katoliške cerkve. Pravi strani za reševanje medvojnih in povojnih dogodkov sta država in Nova slovenska zaveza. Prijateljski pogovor med predsednikom Pahorjem in nadškofom Zoretom – z vsem spoštovanjem in vdanostjo do obeh – ne more biti odločilen. Ni jasno, zakaj in s katerim razlogom je nadškof prisluhnil ponujenim predlogom za pokop žrtev Hude jame v Mariboru in soglašal z njimi. Predsedniku Pahorju se čudim, da ne posluša prizadetih ljudi.

Po naravni prirojeni logiki: po povezavi Hude jame s Teharjami, po zgodovinskih dogodkih, ki so se dogajali na Teharjah v zadnjih desetletjih,



v svojem imenu pričakujem in zahtevam, da se bodo že odkopani in še neodkopani ostanki žrtev Hude jame in tudi drugi pokopali na Teharjah. Maribor ima drugo vsebino in drug pomen.

*Rudolf Tršinar, sin taboriščnika s Teharij,
umorjenega neznano kje, Kranj*